

Semblances dels nous membres de la Secció Històrico-Arqueològica

Carme Barceló i Torres (Cartagena, 1949), llicenciada i doctorada amb Premi Extraordinari a la Universidad Complutense de Madrid i catedràtica honorària de la Universitat de València, reuneix, al meu entendre, condicions més que suficients per a ser presentada com a membre corresponent de la Secció Històrico-Arqueològica.

M'ha estat difícil resumir un currículum de 52 pàgines escrites en espai senzill i destaco, en conseqüència, una petita part de la seva tasca intel·lectual. És autora de 16 llibres, entre els quals: *Minorías islámicas en el País Valenciano: historia y dialecto*. Universitat de València i Instituto Hispano-Árabe de Cultura, Valencia i Madrid 1984 (amb pròleg de Joan Fuster); *Toponímia àrabica del País Valencià: Alqueries i castells*. Institut de Filologia Valenciana, València 1983 (tema que tractà de nou a *Noms àrabs de lloc*. Bromera, Alzira 2010); *Àrab i català: Contactes i contrastos*. Institut Interuniversitari de Filologia Valenciana i Publicacions de l'Abadia de Montserrat, València i Barcelona, 2011; *València àrab en prosa i vers*. Servei de Publicacions de la Universitat de València, València 2011; *Un tratado catalán medieval de derecho islámico: el Libro de la Çuna e Xara dels moros: Introducción, edición, índices y glosarios por...* Universidad de Córdoba, Córdoba 1989.

Dels 115 articles erudits (no considero aquí els divulgatius), destaco, entre d'altres: «Un epitaffio islamico proveniente da Maiorca portato a Pisa come trofeo di guerra?». *Quaderni di Studi Arabi: Nuova Serie* (Rivista annuale pubblicata dall'Istituto per l'Oriente, Roma), núm. I (2006), p. 55-68; «L'epitafi del rei mallorquí Ibn Aglab conservat a Pisa». *Butlletí de la Societat Arqueològica Lulliana*, núm. 66 (2010), p. 279-298; (Amb A. Labarta, amb qui col·labora sovint): «La decoración árabe, caligráfica y vegetal de las vigas del Museo Diocesano (Barcelona)». *Arqueología y Territorio Medieval*, núm. 23 (2016), p. 57-73; «Clave árabe para el Repartiment de Valencia». *Saitabi: Revista de la Facultat de Geografia i Història*, núm. 66 (2016), p. 11-26.

Cal referir-se també a 46 col·laboracions en obres col·lectives, que no detallo.

Ha participat en 18 homenatges a personalitats com J. M. Lacarra, M. Sanchis Guarner, F. Corriente, Antoni Ferrando, Vicenç Rosselló, etc.

Ha assistit amb ponència a 16 congressos, com el titulat «Toponímia tribal o familiar y organización del espacio en el área islámico-valenciana», celebrat a la Casa de Velázquez de Madrid el 1983.

Ha publicat també: «La llengua dels sarraïns valencians» a *Llengües en contacte als regnes de València i de Múrcia (segles XIII-XV)*, Universitat d'Alacant, Alacant 1995, p. 13-27; «Àrab i català en temps de Jaume I: una revisió a través del *Llibre dels feits*», a Germà Colón Domènech i Lluís Gimeno Betí (ed.). *La llengua catalana en temps de Jaume I*. Publicacions de la Universitat Jaume I, Castelló de la Plana 2020, p. 37-69; «Adaptación árabe de los topónimos antiguos», a *Congrés Internacional de Toponímia i Onomàstica Catalanes*, Universitat de València, València 2002.

Darrerament participa sovint en congressos d'arqueologia amb ponències sobre epigrafia àrab, matèria en la qual és una gran experta.

És autora de 23 ressenyes d'obres d'autors que coneixem, com Joan Coromines (*Onomasticon Cataloniae*), M. T. Ferrer i Mallol, F. Garcia Oliver, J. Piera, etc.

També cal citar 18 informes, que ella anomena «Recerca per a tercers», sobre textos àrabs, sol·licitats pel Servei de restauració de manuscrits àrabs de la Generalitat Valenciana, per l'Arxiu de la catedral de Lleida o per a estudiosos com A. Furió, F. Sabaté o jo mateixa, i 13 sobre estudis onomàstics.

I encara cal citar 42 més 119 estudis epigràfics àrabs en *graffiti*, pintura, capitells, ceràmica, porcellana, guixeries, làmines de plom, segells, socarrats, orfebreria... o, també, la classificació monetària de la Biblioteca de la Universitat de València. I 64 informes toponímics sol·licitats per diversos particulars, editorials i institucions.

La Dra. Barceló, quan acabà la carrera, va entrar al Departament d'Història Medieval de la Universitat de València, però quan s'hi establí com a catedràtica —pas previ per a la càtedra de Còrdova— s'integrà del tot a la societat valenciana i acceptà diverses responsabilitats i càrrecs universitaris i no universitaris: fou directora del Departament de Filologia Catalana, degana de la Facultat de Filologia, i també és avaluadora i membre de comitès científics i de consells assessors de nombroses revistes nacionals i estrangeres.

Els motius de proposta radiquen en el fet que soc l'única arabista de la Secció i ja tinc una edat força avançada. També, que cap de les societats filials de l'IEC comprèn la figura d'un especialista en el món àrab i islàmic, que la Dra. Barceló pot exercir convenientment.

Dolors BRAMON I PLANAS